

Kohtunik jääti mõtete siisse, lastis seendri tulla ja täksis totrist nimetud warga enese juuretuna.

Waras waidles kõwaste wästtu ja ütles et ta õnnis ema alati öölnud, et õigemal meest ep olla maa päälg, lui ta oma esimehe lapse-põlve aasta olla olnud. Nüüd aga ep olla t'a juba ligi aastat lõksümünd mitte oma leiwawanematega fokku saanud, et t'a fa forra lüsiks, mis n'ad t'ost arvawad, kas t'a õige, wõi felmi on. Kohtunik m'tles natusele aega järele ja lüsiks siis warga lääst : „Mis j'u taaskus on?“ — „Ah!“ — huidis waras, — „m'u tasikud on tühjad.“ — „Ja mis sinn tasikus on?“ — lüsiks kohtunil totrist. „Kas minu wõih?“ — wästas totter — „mina sain hainedest kolm hülgawat raha ja need on m'u nahkpüüste taaskus; aga see felmi on need fogu püksteiga tüssis minu ümbert õrawarastand.“

Kohtunik lastis warga läbi otjida ja ennää — need kolm uut raha olid veel t'a taaskus.

Nüüd lastis ta kohtunil nimetud soha ettetulla ja koll tunnistas, et t'a totri lääst fuus hane on olnud ja nende eest t'ale kolm raha annud. „Ei!“ farjatas totter, „see pole tösi, auulit kohtu herr, m'a müüsini t'ale aga kolm hane ja olen neid ise targu üselugend!“ — Koll ja kohtunik

naeriswad n'a et lõhud wärisesiwad, mis niisugustete meestele launis sagedast neile nende wilja-ristaid aastaid ineeletuletawad.

Nüüd sai totter jälle omad asjad lätte aga waras rebitti wõssa ja see oli t'ale parem lui paras. „Kes tegi, ije tegi!“ Totter aga, lui t'a nägi, et t'al jälle ilus kuub seljas ja nahkpüüsid jalas olid, joobeldas ta : „Nüüd tean m'a, et mina see olen, ja hoidku aga leski veel üitlemaast, et m'a waras olen!“ Mäikepäraast peassin mina warastamia haffama, sest minul on jo tasf raha täis. Ma tahsin järele lugeda kas lõik lääs on.“ Nende sõnadega wõttis t'a rahad taslust wällja ja luges : „Üls! laks! kolm!“ Ja lui t'a ep ole eneni wallmis saand, siis loeb ta täna pääwani veel.

Puukool.

Kui ju taimelabal seemendest töusnud puustesed on kopluseerimise ehl mun wissiga head seltsi puudeks ümbermuundetud, siis ei tohi neid mitte üle 3 aasta enam taimelabale jätto, sest muidu neile tuleb ruumi poolest litsik lätte. Nad peawad õijust wällja niisugusesse paika saama, kus n'ad oma juuri iluste ühe tasa sünnitada ja et sa füwid ilma teiste puustest waenuta lobedamata